Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8302
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Amicis mane non ¶ Omnis aut exercitus
qui cum eo erat: omnesq; viri qui ibi aderat, regno
uerat genuq; mutata erant. omnium Animi hac
audacis nouitate farinocis magno timore pulsi
sunt. ¶ Nemo cuiq; dicebat quicq: quin et se nil
sentire quisq; simulabat. Tantus n. erat Maximini
metus: ut n ipm Latere: primo no solu omni
uoce lingua q; prolata: sed oris motus obseruaret.
¶ Quare Maximinus unusum exercitu in Campum
qui an Ciuitate erat, conuocauit: ac tertio die
prodiens: ascendensq; tribunal allato Li°, quem
Amici iam reposuerant: ex erogatione ita locutus est.
¶ Incredibilia eydem noui: et admirabilia uobis di
turus sum: Meo (ecce) iudicio no admiratione
sed Iudicio risuq; digna. ¶ Num ira Armo
ramq; fortitudine Germani caput quos sepe
uicimus? ¶ Num Sarmatae: qui ppare usq;
quaq; supplicat? Persae q Mesopotamiam olim
uastabant: nuc quietem agunt: et sat habent:
si sua seruare queunt. Vestra gloria in Armis
virtutis experientia in artis: quae nouerunt.
Et sustinere illa, in ripas exercitu duxi. Vez
n. uero nequid iudicioli dicatis: Carthaginenses minatis

Oratio Maximini.